ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Τοῦ Συντάκτου μας)

ΑΘΗΝΑΙ τῇ 17 Ἰανουαρίου

Ὁ Βουλὴ ἐπανέλαβεν ἀπὸ χθὲς τὰς ἐργασίας σης καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός. κατὰ τὰ εἰθισμένα, ἀνελθὼν τὸ βῆμα, ἔκαμεν εἰσήγησιν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων, ἅτινα περιλαμβάνει τὸ νέον πολιτικὸν του πρόγραμμα, καὶ τῶν ὁποίων ἐμνημόνευσα εἰς προγενεστέραν μου ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰ «Λευκὰ Ὄρη». Ποία θὰ εἶνε ἡ τύχη ἐνίων ἐκ τῶν νομοσχεδίων τούτων, ὅπως λ. χ. τοῦ τῆς εὐρείας περιφερείας, τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλων τινῶν, θιγόντων μὲν καιρίως προσωπικὰ συμφέροντα, ἀποτελούντων δὲ θεμελιώδη βάσιν τοῦ νέου κυβερνητικοῦ προγράμματος, οὐδεὶς γνωρίζει. Ἀλλ' ὡς φαίνεται δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὰ ὁ κ. Θεοτόκης εὐκόλως· διότι ἡ ἄνοδος καὶ παραμονὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐὰν δι' ἄλλους ἐνέχει θέλγητρα καὶ δὲν θεωρεῖται ὡς λειτουργία ἱερά, ἀλλ' ὡς μέσον κορεσμοῦ πολιτικῶν παθῶν καὶ ἐξυπηρετήσεως εὐτελῶν προσωπικῶν συμφερόντων, διὰ τὸν νῦν πρωθυπουργὸν δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸ τοιοῦτο. Εἶνε δὲ λίαν χαρακτηριστικὴ ἡ φράσις, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Θεοτόκης ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀγγελοπούλου, θελήσαντος νὰ μεμφθῇ ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως αὐτὸν **τῷ ὅτι ἐνεστερνίσθη τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Ζαΐμη, εὑρισκόμενον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα.** Εἶπε δηλαδὴ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι εἶνε μὲν ἄριστος ὁ πρὸ πολλοῦ ἐψηφισμένος νόμος περὶ στρατολογίας, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ προϋποθέτει δαπάνας μεγάλας· ἤτοι 26,000,000 περίπου διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τριῶν μεραρχιῶν, 15 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀνέγερσιν στρατώνων καὶ 28 ἑκατομμύρια διὰ τὸν νέον ὁπλισμόν. Ὑπεστήριξε δὲ ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου ἐπὶ πέντε ἔτη, ἵνα ἐκ τῆς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐπιτευχθησομένης οἰκονομίας 25 ἑκατομμυρίων καὶ ἐκ τῶν εἰσπράξεων, τὰς ὁποίας θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸ ταμεῖον τῆς Ἀμύνης, λυθῇ τοὐλάχιστον τὸ ζήτημα τοῦ ὁπλισμοῦ καὶ τῶν προμηθειῶν τοῦ στρατοῦ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐμέμφθη τὸν κ. Θεοτόκην ὁ κ. Ἀγγελόπουλος. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς ὑπεστήριξεν τὴν ἀναβολὴν τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν, τονίσας ὅτι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, κατέστη χρόνιον πολιτικὸν ζήτημα, ὅτι δὲ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος, μὴ ἔχον τοὺς ἀπαιτουμένους πόρους πρὸς ἄμεσον στρατιωτικὴν παρασκευήν, πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ ταύτην βαθμηδὸν καὶ ἐφ' ὅσον τῷ ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικά του μέτα. Ὁ κ. Θεοτόκης, ὅστις τόσον καλῶς ἀπέδειξεν ὅτι γνωρίζει νὰ κρατῇ ἑαυτοῦ καὶ τόσον ἀποτικῶς νὰ συμπεριφέρεται πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους του, ἐξωργίσθη ἀπροσδοκήτως ἐκ τῶν δηκτικῶν, ἄλλως τε, φράσεων τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου, ἀπήντησε δὲ μετ' ἀγανακτήσεως οὕτω πως:

— Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ὡμίλησε περὶ ποταπῶν πραγμάτων, διότι πάντοτε εἰς τοιαῦτα ποταπὰ καταγίνεται. Ἡμεῖς οὐδέποτε συμμαχοῦμεν, ὅπως ζητήσωμεν νὰ παραμείνωμεν εἰς τὴν ἀρχήν. Θὰ ἀκολουθήσωμεν δ' ἐκτελοῦντες τὸ καθῆκόν μας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἐφ' ὅσον τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον μᾶς ὑποστηρίζει, ἐξακολουθεῖ παρέχον τὴν ὑποστήριξίν του. Μόλις δ' ἀντιληφθῶμεν, ὅτι ἡ ὑποστήριξις αὕτη ἔλειψε, θὰ καταλίπωμεν τὴν ἀρχήν.

Ἡ θυελλώδης αὕτη συζήτησις ἔληξεν. ἀφοῦ ἀνεμίχθη εἰς αὐτὴν ὀλίγον καὶ ὁ κ. Ράλλης, εἰπὼν ὅτι «ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως θὰ προκύψῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν σκοπεῖ τὸν ἐξοπλισμόν, ἀλλὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ Κράτους!».

Τὸν κ. Θεοτόκην διεδέχθησαν εἶτα εἰς τὸ βῆμα ἀλληλοδιαδόχως οἱ λοιποὶ ὑπουργοί, ὑποβάλλοντες ἕκαστος τὰ οἰκεῖα νομοσχέδια, ὧν τὴν σημασίαν ἀνέπτυξαν διὰ μακρῶν. Περισσότερον ὅμως πάντων τῶν ὑπουργῶν ὁ κ. Σιμόπουλος παρέμεινεν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἀναπτύσσων τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ὑποσχόμενος ὅτι διὰ τῶν νέων οἰκονομικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτευχθήσεται ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὑλικῶν δυνάμεων τῆς χώρας καὶ ἐνισχύεται ἡ στρατιωτικὴ αὐτῆς ὀργάνωσις. Νὰ ἐλπίσωμεν, ἵτι ἡ Κυβέρνησις θὰ εὕρῃ πρόθυμον τὴν Βουλὴν εἰς ψήφισιν τῶν διὰ τοῦ νέου αὐτῆς προγράμματος ἐπιδιωκομένων μέτρων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας;

Νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι θὰ ἀφεθῶσι πλέον τὰ προσωπικὰ ζητήματα κατὰ μέρος καὶ ὅτι μόνον τὰ γενικὰ συμφέροντα θὰ πρυτανεύσουν πάσης ἄλλης σκέψεως, ἐκ μέρους τῶν κ. κ. βουλευτῶν; Ἀμφιβάλλομεν σφόδρα·

Εὐχόμεθα ἐν τούτοις νὰ συγκρατήσῃ καὶ ὁ κ. Ράλλης τὰς παραλόγους ὁρμάς του καὶ οἱ ὀπαδοί του τὴν καταφανῆ βουλιμίαν των πρὸς ἐπένδυσιν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ διανομὴν τῶν λαφύρων αὐτῆς! Εὐχόμεθα, ἰδίως, ἵνα αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κ. Θεοτόκη, πρωτίστως μετριάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των καὶ ἀφήσωσιν αὐτὸν ἀκωλύτως νὰ βαδίσῃ πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ προγράμματός των.

Ἡ κοινὴ γνώμη συνεμερίσθη ἤδη αὐτὸ πληρέστατα. Ὁ τόπος δὲ εὑρίσκεται σχεδὸν σύμπας παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν αὕτη δὲν πολέσει το θάρρος της, ἐλέρδισε τέλεον τὴν εὔνοιαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σύμπαντος, ταὐτοχρόνως δὲ προσέφερε καὶ τὴν μεγίστην τῶν ἐκδουλεύσεων εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ἄλλως πρέπει νὰ νοηθῇ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καταθλίβεται ὑπερβολικῶς ἀπὸ τὸ σαμάριον, ὅπερ τοῦ ἔθηκαν εἰς τὸν τράχηλον οἱ ἐθνοῦντες τὰς τύχας του. Εἶνε δὲ ζήτημα, ἂν τὸ κλεινὸν τοῦτο ὑποζύγιον θὰ ἀντέξῃ ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ βάρος τοιούτου σαμαρίου.

* *

Ἡ ὑπερέκπισις τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων διὰ τόνου στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τοῦ Κράτους πρέπει, ἀπὸ τώρα τοὐλάχιστον καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, νὰ εἶνε τὸ κύριον μέλημα πάσης κυβερνήσεως· διότι ἕως σήμερον δυστυχῶς δὲν ἦ το. Διότι δὲν ἀρκεῖ τὸ χυνόμενον αἷμα εἰς τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη τόσων γενναίων ἀνδρῶν πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων. Διότι δὲν ἀρκοῦν οἱ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι τοῦ κ. Ν. Καζάζη καὶ οἱ ὕμνοι τοῦ τύπου πρὸς τοὺς καθ' ἑκάστην θυσιαζομένους ἥρωας.

Τοιαῦτας θυσίας ὑπὲρ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν δὲν εἶνε τῳόντι δυνατὸν νὰ ἐξάρῃ προσηκόντως εἰς λόγος ἐπιτάφιος, ὁσονδήποτε ἀδρὸς καὶ ἂν εἶνε εἰς νοήματα, ἢ ἐν μνημόσυνον ὁσονδήποτε πάνδημον καὶ μεγαλοπρεπές, οὔτε ἐν ἄρθρον τοῦ τυπου γλαφυρὸν καὶ νευρῶδες. Ἐὰν ὑπῆρχεν ὁ Πίνδαρος θὰ ἐξύμνει βεβαίως καὶ αὐτὸς τοὺς πίπτοντας ὑπὲρ Πατρίδος διὰ τῆς ἀθανάτου μούσης του· καὶ ἂν ἔζη ὁ Σιμωνίδης θὰ ἐπανελάμβανε, μὲ τὸ χαρίεν καὶ καλλιεπὲς ὕφος του, τὰς ἀμιμήτους ἐκείνας πρὸς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις πεσόντας, στροφάς:

Ἐντάφιον τοιοῦτον εὖτ' εὐρὺς
εὖθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος
ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν εἶδε σηκὸς εἰκέταν
εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἵλετο.

Ἀλλ' ἡ εὐγνωμοσύνη εἶνε ἑλληνικὴ κατ' ἐξοχὴν ἀρετή· οἱ δὲ ἐπιγιγνόμενοι θὰ διατηρήσουν ζωηρῶς εἰς τὴν μνήμην τὰ ὀνόματα τῶν πιπτόντων διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς ὑποδούλου Πατρίδος.

Γ.

ΔΥΟ ΜΟΝΟΝ ΛΕΞΕΙΣ

Παρῆλθον ἤδη 20 περίπου ἡμέραι ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν καὶ οἱ ἐκλεγέντες Δήμαρχοι δὲν ἔλαβον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰς κεκανονισμένας ἀναγγελίας τῆς ἐκλογῆς των, ὅπως ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των. Διατί; Οἱ Νέοι Δήμαρχοι ἐξασκοῦντες τὴν ἀνατεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῖς ἐκλογὴν θὰ συνετέλουν, ὡς ἔχοντες καὶ ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν, εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως ἥτις ὑφίσταται τόσους καὶ τόσους κλονισμούς. Τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαῖον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀναβάλῃ πλέον νὰ διατάξῃ τοὺς νέους δημάρχους νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

❖

ΚΟΥΡΜΠΑΝ ΒΑΪΡΑΜ

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Μουσουλμανικῶν ἱδρυμάτων Ἀλῆ Ταλὰτ Βέης Μουλαζαδὲς φιλόκαλος, φιλοπρόοδος καὶ προοδευτικὸς ἄνθρωπος, ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν [illegible] ἐφάγαγεν αὐτὸ εἰς περιωπὴν ἐπίηλ[illegible]. Μετὰ [illegible] ἄλλων διεσκεύασε καὶ περιεκόσμησε τὸ κατ[illegible]ημα τοῦ Ἐφκαφείου λαμπρῶς ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε, νὰ ἐμποιῇ ἀγαθὴν ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκέπτας. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τυγχάνουσιν οὗτοι τῆς εὐγενοῦς περιποιήσεως καὶ δεξιώσεως τοῦ εὐπροσηγόρου καὶ εὐγενοῦς τοὺς τρόπους Διευθυντοῦ. Γνωστοποιεῖται δὲ ὅτι τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς τοῦ Κουρμπὰν Βαϊραμίου ὁ κ. Διευθυντὴς θὰ δέχεται τὰς ἐπισκέψεις ἐν τῷ καταστήματι ἀπὸ τὰς 10 ἕως τὰς 12.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Ὁ κ. Γεώργιος Κ. Λουκάκης διδάκτωρ τοῦ δικαίου ἐσχάτως ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀναγορευθείς, διωρίσθη δικηγόρος δι' Ἡγεμονικοῦ διατάγματος παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Κρήτῃ δικαστηρίοις πλὴν τοῦ Ἐφετείου.

— Διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἀνεχώρησεν ὁ κ. Κ. Στρατουδάκης μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἐκεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσῃ πᾶσας τὰς συναλλαγὰς τὰς σχετιζομένας πρὸς τὴν ἐργασίαν του, καὶ ἵνα κατερχόμενος ἐνταῦθα ἀναλάβῃ ἐπὶ ἰδίῳ λογαριασμῷ τὴν πώλησιν τῶν ἐπὶ μηνιαίων δόσεων ὁμολογιῶν, σκοπῶν, ὡς πληροφορούμεθα, νὰ εὐρύνῃ καὶ τὸν κύκλον τῶν ὅλων χρηματιστικῶν ἐργασιῶν του.

— Ἡ πρώτη πρᾶξις, τοῦ διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου ἀναδειχθέντος νέου Δημάρχου Χανίων κ. Ἔμμ. Σειραδάκη ἐσημειώθη διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πτωχοῦ γέροντος, περὶ οὗ ἐπεκαλέσθημεν τὴν συνδρομὴν τῶν κ. ἀναγνωστῶν τῶν «Λευκῶν Ὀρέων» ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἐν τῇ θέσει τοῦ μαγείρου ἐν τῷ νοσοκομείῳ ὁ «Ἅγιος Γεώργιος» τοῦ πρώην τοιούτου ἀποπεμφθέντος λόγῳ ἀκατανομάστου συμπεριφορᾶς πρὸς ἕνα τῶν προϊσταμένων του καὶ εὐεργέτην του. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν ἐπαρκῶς τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ κ. Σειραδάκη, διότι παρατυχόντες χθὲς παραπλέυρως τοῦ πτωχικοῦ οἰκίσκου τοῦ γέροντος ἠκούσαμεν τὴν εὐγνώμονα οἰκογενειάν του νὰ εὔχηται ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχάς, ἃς ὁ ἀσθενὴς κάλαμός μας ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ

Ν. Κ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ πιστωταὶ τοῦ πτωχεύσαντος Χουσεὶν Καουράκη, ἐμπορεκτηματίου καὶ κατοίκου Χανίων ἵνα ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Λευκὰ Ὄρη» δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, παρασταθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου των εἰς τὸν σύνδικον τῆς προκειμένης πτωχεύσεως κ. Ἔμμ. Παπαγιαννάκην καὶ παραδόσωσιν αὐτῷ τοὺς τίτλους των μετὰ λογαριασμοῦ δεικνύοντος τὰ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενα ποσά, ἐν δὲ προτιμῶσι νὰ καταθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον.

Ὁ σύνδικος θέλει παρευρίσκεσθαι πρὸς τοῦτο ἐν τῷ δικηγορικῷ γραφείῳ του κειμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ «Σχοινοπλοκάδικα» ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 12ης π. μ. καθ' ἅπας τὰς ἡμέρας πλὴν τῆς Κυριακῆς.

Ἐν Χανίοις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1906

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων

Κωνστ. Α. Νυστεράκης

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Κύριε Συντάκτα τῶν «Λευκῶν Ὀρέων»

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 48 καὶ ἡμερομηνίαν 14 Ἰανουαρίου 1906 φύλλῳ τῆς ἐν Χανίοις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐλεύθερον Βῆμα» καὶ ἐν ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «τὸ δόγμα τῆς ἐλευθέρας ἐνεργείας εἰς τὰς ἐκλογὰς» ἀναφέρεται μεταξὺ ἄλλων ἀνυποστάτων γεγονότων καὶ τὸ ὅτι ἐγὼ μετ' ἄλλου τινὸς μετέβην ἔνοπλος εἰς συνάντησιν τοῦ ἐξαδέλφου μου κ. Στεφ. Ψαρουδάκη, ὅπως ἐμποδίσω τοῦτον νὰ μεταβῇ εἰς Μεσόγειαν ἕνεκα δῆθεν κινδύνου τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ἡ ζωή του ὑπὸ ὁμάδος ἐνεδρευόντων ἐνόπλων!!!! Ἡ ἀλήθεια ἐν προκειμένῳ, Κύριε Συντάκτα, εἶνε ὅτι ἐγὼ μαθὼν ὅτι ὁ ἐξάδελφός μου εὑρίσκεται εἰς Σπηλιὰ προτιθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς Μεσόγειαν πρὸς ὑποστήριξιν ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων, μετέβην, ὅπως τὸν συναντήσω καὶ συστήσω εἰς αὐτὸν ὡς συγγενῆ μου ὅτι δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ μεταβῇ ἐκεῖ, διότι ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐντάσεως τοῦ ἐκλογικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐν τῷ Δήμῳ ἐκείνῳ ἦτο πολὺ πιθανὸν νὰ προκληθοῦν ῥήξεις κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, ὅπερ θὰ ἀπεδίδετο εἰς ἐκείνον πρὸς ἠθικὴν βλάβην του. Ὁ ἐξάδελφός μου ὄν συνήντησα καθ' ὁδόν, ἀνεγνώρισε τελείως τὴν ὀρθότητα τῶν σκέψεών μου καὶ ἐπροτίμησε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Χανία.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγὼ ὡπλοφόρουν καὶ ὅτι ἄλλοι δῆθεν ἐνήδρευον εἶνε ψευδέστατον. Προτιθέμενος ὅπως ζητήσω νομίμως τὸ ὄνομα τοῦ μεταδόσαντος τὰς ψευδεῖς ταύτας πληροφορίας εἰς τὸν συντάκτην τοῦ ῥηθέντος φύλλου, παρακαλῶ ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ δημοσιεύσητε τὰ ἀνωτέρω χάριν τῆς ἀληθείας. Νομίζω δὲ ὅτι εἶνε καιρὸς πλέον νὰ συνενωθῶμεν ὅλοι καὶ νὰ παύσωμεν ἐξερεθίζοντες τὸν κόσμον διὰ τῆς δημοσιεύσεως ψευδῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα εἰς οὐδένα φέρουν ὠφέλειαν, πολλῷ δὲ μᾶλλον εἰς τοὺς δημοσιεύοντας αὐτά.

Καστέλλι Κισάμου τῇ 18 Ἰανουαρίου 1906

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως

Γ. Γ. Ψαρουδάκης

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ταχυδρ. Γραφείου Μοιρῶν, καπετὰν Κουκουριτάκη, διαπραττομένην κατασκεούργησιν τῶν ταχυδρ. δελταρίων, τῶν φερόντων εἰκόνας πολιτευομένων μὴ ἀρεστῶν αὐτῷ, ἀπέστειλα εἰς Ἀθήνας πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἀμόζουσαν διατριβήν, ἣν «θεώρησα ὀρθὸν νὰ μὴ ἐπιχειρήσω νὰ δημοσιεύσω διὰ τῶν «Λευκῶν Ὀρέων» καθόσον δὲν ἤμην βέβαιος ὅτι ἡ λογοκρισία θὰ ἐπέτρεπε τὴν εἰς ὁλόκληρον δημοσίευσιν αὐτῆς.

Χανία 17 Ἰανουαρίου 1906

Ἐξ ὀλιγοθέμιλος καπετὰν Ἐρωτόκριτος

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Κατὰ παραδρομὴν ἐμνημονεύθη ἐν τῷ δημοσιευθέντι εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 5 τῆς 13 Ἰανουαρίου 1906 φύλλον τῆς Ἑφημερίδος «Λευκὰ Ὄρη» προγραμματί μου πλειστηριασμοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 7 Ἰανουαρίου 1906 τὸ ὄνομα τοῦ ὀφειλέτου μου ὡς Βασίλειος Δ. Καζάκος ἀντὶ Βασίλειος Θ. Καζάκος

Ἐν Χανίοις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1906

Ὁ πλειρεξούσιος δικηγόρος τοῦ ἐπισπεύδοντος

Ι. Α. Ἀντωνακάκης

Ἀριθμ. 158 ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ

Ὁ παρὼν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων δικαστικὸς κλητὴρ Ἔμμ. Παπαγρηγοράκης Διλοποιεῖ ὅτι

Μὲ γενομένου ἕνεκεν νομίμων λόγων τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17717 τῆς 7 Νοεμβρίου 1905 προγράμματος τοῦ τέως δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων Γεωργίου Τζιτσικάκη ἀναγεγραμμένων κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου Εὐτυχίου Χαριτάκη κατ. Χανίων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1428 τῆς 17 Σεβρίου 1903 ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογραφείου Χανίων Νικ. Καλεμικιαράκη κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ πρὸς εἴσπραξιν δραχμῶν 331,80 μετὰ τῶν τυχὸν συμβησομένων μέχρις ἐξοφλήσεως τόκων καὶ ἐξόδων γενήσεται ὁριστικῶς εὐτὸς ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Χανίων Ἰωαν. Βολβεράκη ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ἔξωθι τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Μπετόλλο τῶν Χανίων κειμένου συμβολαιογραφείου του τὴν 29 Ἰανουαρίου 1906 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν ἀγοραστὰι νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὸν ἀνωτέρω τόπον καὶ χρόνον νὰ πλειοδοτήσωσιν τοῖς μετρητοῖς.

Ἐκπλειστηριασθησόμενα κινητὰ 1) 30 τεμάχια μάλινα ὑφάσματα διαφόρων ποιοτήτων καὶ χρωμάτων 247. 2) Ἓν ἄσπρον τεμάχιον μαῦρο σάλι κλαδάτο μαλλοβάμβακο ὑάρδες 48. 3) 7 Τεμάχια ἐπίσης μαλλοβάμβακα διάφορα μέτρα 70. 4) 3 Τεμάχια βαμβακερὰ διάφορα χρώματα μέτρα 70. 5) 10 Τεμάχια κλάδες ὑάρδες 130. 6) 11 Τεμάχια ἐπίσης βαμβακερὰ διάφορα χρώματα μέτρα 100. 7) 8 τεμάχια λινὰ διάφορα χρώματα διπλόφαρδα Γαλλίας μέτρα 60. 8) 5 τεμάχια ἐπίσης λινὰ τοίτια Γαλλίας μέτρα 30.

Κλητὴρ ἁρμόδιος ἐνεργησάτω τὰ νόμιμα.

Ἐν Χανίοις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1906

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ

Ε. Παπαγρηγοράκης

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΘΥΣΙΑ

Ὁ Εὐτύχιος Ζαλιὲρ καὶ ἡ Λουΐζα Κλαρμὸν ἠγαπῶντο μεθ' ὅσης ἀγάπης τὸ ἡλιοτρόπιον τὸν ἥλιον, διὸ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τελέσουν τοὺς γάμους των τὴν ἐπομένην τῶν γενεθλίων τῆς ὡραίας Λουΐζας.

Εὐδαιμον μᾶλλον ἠνοίγετο πρὸ αὐτῶν. Ὁ Εὐτύχιος ἐργάτης ἀκάματος κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ μικρὰς οἰκονομίας, σὶ ὁποῖαι τοῦ ἐπέτρεπον νὰ νυμφευθῇ ἐν πεποιθήσει ὅτι ἡ ἀγαπητὴ σύντροφος τοῦ βίου του θὰ ἔζη ἀνέτως. Πεπροικισμένος δὲ ἐξαιρέτου καρδίας χαρακτῆρος δ' εὐθύμου ἐν μέτρῳ, ἐγνώριζε νὰ τέρπῃ τοὺς περὶ αὐτόν. Ἠγάπα τὴν Λουΐζαν, καὶ ἐπειδὴ ὑπῆρξε δι' αὐτὴν ὁ ἐνθερμώτερος τῶν ἐραστῶν θὰ ἦναι ἀναμφιβόλως καὶ ὁ καλλίτερος τῶν συζύγων, ἀλλὰ καὶ ἡ Λουΐζα ἦτο ἡ ὡραιοτέρα ἴσως κόρη τῆς ἐπαρχίας της καὶ πάντες ἐξεφράζοντο ἐνθουσιωδῶς διὰ τὸν εὐγενῆ χαρακτήρα της· ἔζη μετὰ τῆς ἀγαθῆς μητρός της διερχομένη τὰς νεανικὰς ἡμέρας της ἐν ἀδιακόπῳ ἐργασίᾳ. Καὶ αὐτὴ ἄρα θὰ ἐγίνετο μία ἐξαίρετος οἰκοδέσποινα, πιστὴ σύζυγος καὶ φιλόστοργος μήτηρ.

Ἐγνωρίζοντο ἐκ παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἀργότερα ἔρηβοι ὡρκίσθησαν νὰ ἑνωθοῦν διὰ τοῦ ἱεροῦ δεσμοῦ τοῦ γάμου, ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐγεννήθησαν ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον. Τοῦτο ὡμολόγουν καὶ οἱ συνοδεύσαντες τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος εἰς τὴν Δημαρχίαν μίαν Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου. Τῶν νομίμων διατυπώσεων ἐκπληρωθεισῶν ὁ Εὐτύχιος ἔδωσε τὸν βραχίονα εἰς τὴν ἀγαπητήν τῆς καρδίας του καὶ ἐξῆλθεν τοῦ Δημαρχείου. Τὸ συμπαθὲς πρόσωπον τοῦ Εὐτυχίου ἠκτινοβόλει ἐκ χαρᾶς, ἡ δὲ Λουΐζα μειδιῶσα ἠδέως καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς κάτω νεύουσα ἠσθάνετο τὴν καρδίαν της πλημμυροῦσαν ἐξ εὐδαιμονίας. Μόλις οἱ νεόνυμφοι περιεπάτησαν ὀλίγα βήματα παρετήρησαν μακρόθεν μίαν παράδοξον λάμψιν. Ἐκ τῆς ὁδοῦ «Χρυσανθέμων» ἐξήρχοντο ὑψηλαὶ φλόγες οἱ δὲ διαβάται ἔσπευδον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν φλογῶν κράζοντες «Εἶνε ἡ οἰκία τοῦ παραλύτου Ζάκ ἤτις καίεται!»

Ἡ Λουΐζα ἠσθάνθη τρομερὰν σύνθλιψιν τῆς καρδίας καὶ συνέσφιγξεν ἐνστίκτως τὸν βραχίονα τοῦ συζύγου της. Προηγήθη ἄραγε τὴν δυστυχίαν της ἡ εὐτυχὴς μία; στιγμῆς νύμφη; «Μὴ ὑπάγωμεν πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος! ἀνέκραξε μετὰ τρόμου.» «Διατί φιλτάτη μου; ἀπήντησεν ὁ Εὐτύχιος, ἡ [illegible] καθιστᾷ ἐγωϊστὰς πρὸς τὴν συμφορὰν τῶν ὁμοίων μας, ἃς κάμωμεν ὅ,τι καὶ ὁ ἄλλος κόσμος, ἃς τρέξωμεν εἰς βοήθειαν τῶν ἀτυχῶν καιομένων». Ἡ Λουΐζα ὑπήκουσε, καὶ μετά τινας στιγμὰς ἔφθασαν πρὸ τῆς καιομένης οἰκίας, ὅτε εἷς ἐκ τῶν θεατῶν δεικνύων διὰ τοῦ δακτύλου τὴν ὀυτέραν ὀροφὴν τῆς περιφλεγοῦς οἰκίας ἐφώνησεν. «Ἀλλὰ κυτάξετε λοιπὸν ἐκεῖ ἐπάνω!» Γενικὴ ἀγρικίασις κατέλαβε τὸ πλῆθος. Οἱ θεαταὶ παρατηρήσαντες τὴν φλεγομένην ὀροφὴν διέκρινον ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν ἐν λίνον! Ἐπιφωνήματα φρίκης καὶ εἴκτου ἐξήρχοντο ἐξ ὅλων τὰ στήθη. «Εἶνε ὁ μικρὸς Νοέλ, ἐκραύγαζε τὸ πλῆθος, πτωχὸν μικρόν! θὰ καῇ!» «Οὐδόλως! ἐφώνησεν ὁ Εὐτύχιος προχωρῶν πρὸς τὸ καιόμενον δωμάτιον, θὰ τὸ σώσω!» Ἡ Λουΐζα τὸν περιεπτύχθη παραφόρως κραυγάζουσα διὰ φωνῆς σπαραξικαρδίου «Δὲν θέλω Εὐτύχιε, νὰ ὑπάγῃς ἐκεῖ· σοὶ τὸ ἀπαγορεύω!» Ἐκεῖνος γαλήνιος, ἀλλὰ μὲ δύναμιν ἀκαταμάχητον ἀπηλλάχθη τῶν περιπτύξεών της καὶ ἀπωθῶν αὐτὴν ἐλαφρῶς, τῇ εἶπε συμπαθῶς. «Μὴ φεβεῦ ἀγαπητή μου, θὰ προφυλαχθῶ καὶ θὰ ἐπανέλθω μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς παιδίου».

Ἐπρομηθεύθη ταχέως σχοινίον μεθ' ἁρπάγης καὶ ἀνεριχήθη ἐπὶ τοῦ παραθύρου τοῦ καιομένου δωματίου, καὶ ταχύς, ὡς ἀστραπή